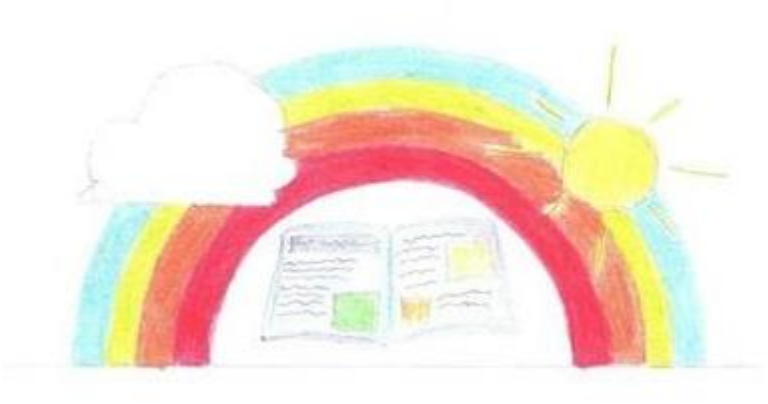

2 / 2021–2022

Duhový zpravodaj

Velikonoční tradice

Pomlázka a vajíčka

- Pomlázka by měla být vlastnoručně pletená z vrbových proutků a zdobená stuhami.
- Vajíčka jsou odměnou za vyšlehání. Vzhled vajíček velmi často vychází z regionálních tradic.

Řehtačky a klapačky

- Nahrazují zvony, které naposledy zní při mši na Zelený čtvrtek a znovu se rozeznívají až na Bílou sobotu.

Beránek a zajíček

- Jako symbol má beránek původ už v dávných pohanských dobách, svůj význam má u křesťanů i u Židů. Je členem křesťanského Božího stáda.
- Původ zajíčka má více výkladů. Podle jednoho se zajíc často pohyboval okolo lidských obydlí a hledal potravu.

Svatý týden Velikonoc

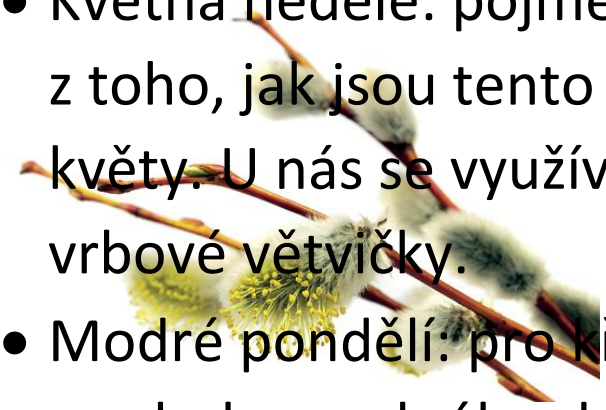

- Květná neděle: pojmenování vzniklo z toho, jak jsou tento den zdobeny kostely květy. U nás se využívají kočičky nebo vrbové větvičky.
- Modré pondělí: pro křesťany byl tento den symbolem volného dne, kdy lidé nepracovali.
- Šedivé úterý: tato barva má reprezentovat úklid.
- Škaredá středa: tento den se vymetaly komíny od sazí. Tento den bychom se neměli mračit, jinak nám to zůstane.
- Zelený čtvrtek: jedí se zelená jídla, např. špenát, kopřivy, která mají zaručit zdraví.
- Velký pátek: v tento den byl Ježíš odsouzen, ukřižován a následně pohřben. Na Velký pátek bychom neměli prát.

- Bílá sobota: den přípravy na Boží hod velikonoční. Název tohoto dne zřejmě pochází od novokřtěnců, kteří nosili bílá roucha.
- Velikonoční neděle: je největším křesťanských svátkem, kdy došlo ke Kristovu zmrtvýchvstání.
- Velikonoční pondělí: tento den je spojen s pomlázkou a koledováním.

Hody, hody doprovody,
dejte vejce malovaný!
Nedáte-li malovaný,
dejte aspoň bílý,
slepička vám snese jiný.

Upletl jsem pomlázku,
je hezčí než z obrázku,
všechny holky, které znám,
navštívím a vymrskám,
než mi dají vajíčko,
vyplatím je maličko.

Jarní básnění

Jaro přichází,

my s ním
také.

Sníh taje,

kytky kvetou.

Alergie už mi,

na nervy lezou.

(Šimon Nesnídal, Šimon Ludvík)

Zima už se loučí s námi,

jaro přichází za námi.

Vezmi s sebou sluníčko,

ať svítí alespoň maličko.

Přišlo se mě jaro ptát,

jestli mám, co ptáčkům dát.

Žlutá kvítka do vázičky,

k tomu si pustím písničky.

(Sabina Ludvíková, Tereza Reinischová)

Už je jaro, je tu zas,

žádný sníh a žádný mráz.

Slunce volá na sněženku,

vstávej, ať už jsi venku.

Slunce začíná hřát,

pojď si se mnou hrát.

Žlutá kvítka do vázičky,

říká se jim pampelišky.

(Andrej Bohatý, Jakub Vrbovský)

Už nastal jarní čas,

sluníčko svítí zas.

Zima se už loučí s námi,

Velikonoce jsou před námi.

(Zdeněk Růžička, Vojtěch Koudela)

Slunce začíná hřát,

děti si chtějí venku hrát.

Slunce svítí z velké výšky,

slova skládám z pampelišky.

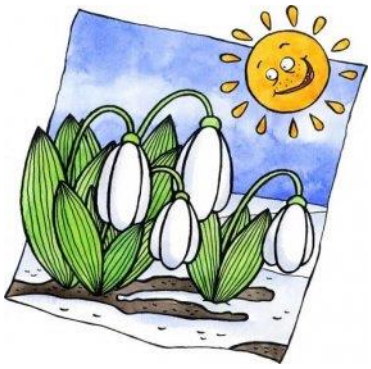

Už nastal jarní čas,

ptáčci zkouší svůj hlas.

Zima už se loučí s námi,

pampelišky kvetou na stráni.

(Hana Francová, Ema Salášková)

Na dveře ťuká jaro,

co se venku stalo?

Zahrádka nám rozkvétá,

vosičky si vesele zpívají.

Slepičky ráno kvokají,

na okno nám ťukají.

(Sabina Povolná, Denisa Malá)

Když básní Čtenářský klub…

Zeptal jsem se Hanky,
na co jsou v knize stránky.
Kluci hrají zápasy,
a my čteme fantasy.

U paní Blanky,
kupujeme obálky.
Na žánru nám záleží,
kniha mu pak náleží.

Čteme kapitoly číslo,
přidáme k tomu písmo.
Naše paní Lenka,
ráda píše písmenka.

Každá kniha žánr má,
na obálce vědět dá.
Každá kniha má svůj děj,
v knížce se to dočítej.
Rád si kapitolu přečteš,
i fantazii tam hned najdeš.

Jaro

- Jaro trvá tři měsíce: březen, duben, květen.
- Na jaře se rodí mláďátka, rozkvétají květiny a příroda se začíná probouzet.
- Na jaře jsou Velikonoce a my zdobíme kraslice.
- Na jaře svítí slunce a my si užíváme procházky v přírodě.
- Vyrábíme jarní dekorace a zdobíme náš dům.
- Na jaře pečeme velikonočního beránka.
- Chlapci se chystají na Velikonoce a pletou si pomlázky.

(Veronika Křivánková)

Přejeme všem krásné jaro a Velikonoce!

Je to tu zas,

jaro je čas,

jarních kvítí,

a jarních úklidů.

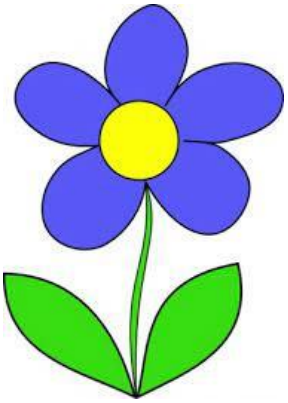

Každý den už svítí,

mnoho víkendových výletů.

Jaro je nádherné,

v životě potřebné.

Miluji pocit, že léto je za rohem,

připomenu si to z okna pohledem.

Jaro začíná koncem března,

těším se na něj já, i má sestra.
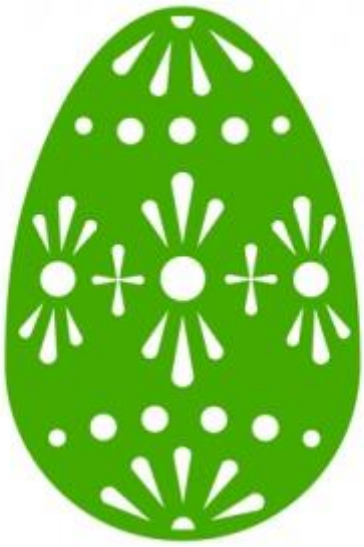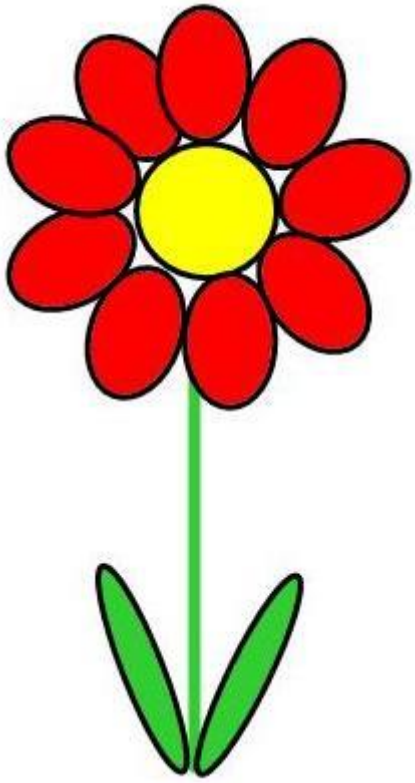
(Sabina Ludvíková)